

Bilag II.

Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk.

København, den 24. November 1913.

Til Indenrigsministeriet!

Foranlediget ved Henvendelser til Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk fra „Københavns Barber- og Frisørforening af 25. Februar 1861“ og fra „Vestjydsk Centralforening for Barbermestre i Ribe og Ringkøbing Amter“ har jeg den Ære herved at forelægge det høje Ministerium følgende til velvillig Overvejelse:

Der har i de sidste Maaneder hersket et stærkt Røre indenfor Barber- og Frisørfaget saavel i København som i Provinserne foranlediget ved Spørgsmaalet om Barber- og Frisørlærlingenes Anvendelse til Arbejde i Forretningerne Søndag Formiddag i Tiden mellem Kl. 9 og 12. Efter Initiativ af „Socialdemokratisk Ungdomsforening“ og „Barber- og Frisørsvendenes Forbund“ er der saavel i Hovedstaden som i en Række Byer ude i Landet blevet afholdt offentlige Diskussionsmøder om dette Spørgsmaal, og disse Møder har, som det i Mesterorganisationernes Henvendelser til Fællesrepræsentationen hævdes, efterhaanden affødt „utaalelige Forhold i Faget“, hvorfor de paagældende Organisationer har anmodet Fællesrepræsentationen om ved Henvendelse til det høje Ministerium at søge ordnede og lovfæstede Forhold tilvejebragt paa dette Omraade.

I Lov om Lærlingeforholdet af 30. Marts 1889 § 8 hedder det: „Paa Folkekirkens Søn- og Helligdage maa ingen Lærling i Reglen anvendes til noget Arbejde i Mesterens Tjeneste ud over Kl. 9 Formiddag“. Indenfor Barber- og Frisørfaget har man, saa længe Lærlingeloven har bestaaet, opfattet denne Bestemmelse saaledes, at dette Fag, som ifølge Helligdagsloven har Ret til at holde aabent til Kl. 12 Formiddag paa Folkekirkens Søn- og Helligdage, i Kraft heraf var undtaget fra Regelen om, at Lærlinge ikke maa arbejde i Mesterens Tjeneste ud over Kl. 9 Formiddag. I god Tro og uden Indsigelse har Barber- og Frisørfagets Mestre saaledes hidtil benyttet deres Lærlinge i den Tid, dette Fags Udøvere har Ret til at holde aabent.

Imidlertid har det høje Ministerium i sit den 24. Oktober 1913 daterede Cirkulære til samtlige Amtmænd udtalt: „paa Søn- og Helligdage maa ingen Barber- og Frisørlærling i Regelen anvendes i Mesterens Tjeneste udover Kl. 9 Formiddag, jfr. Lovens § 8“. „Indenrigsministeriet har ingen Hjemmel til at indrømme Undtagelser fra denne Bestemmelse“, og Ministeriet har under Henvisning hertil anmodet Amterne om „at foranledige, at de paagældende Lovbestemmelers Overholdelse indskærpes Læremestrene“.

Barber- og Frisørfagets Læremestre har nu paalagt mig at henstille til det høje Ministeriums Overvejelse de uheldige Følger for Faget, der uundgaelig vil opstaa af den saaledes af Ministeriet trufne Bestemmelse. Mestrene gør gældende, at det for Lærlingenes Uddannelse vil være højst uheldigt, om de udelukkes fra Deltagelse i Arbejdet i Forretningerne Søndag Formiddag i Tiden fra Kl. 9 til 12. Erfaringsmæssigt er disse Timer de absolut travleste i Faget Ugen igennem og derfor netop den Tid, der giver Lærlingen den bedste Lejlighed til Øvelse i hans Fag.